

Stolica Apostolska przypomina również, że godności i odznaczenia Kościoła katolickiego przyznawane są katolikom, stąd też nie należy o nie zabiegać dla wiernych innych Kościołów lub związków wyznaniowych.

Podobnie, bez uprzedniej konsultacji Stolicy Apostolskiej, nie można przyjmować godności czy odznaczeń innych Kościołów lub związków wyznaniowych (por. pismo St.Ap. N.5615/94 z 12 grudnia 1994 roku).

Należy również pamiętać (por. pismo N.Ap. N.4079/94 z dnia 12 sierpnia 1994 r.), że duchowni, a zwłaszcza Biskupi - z racji oczywistych - nie powinni przyjmować orderów i odznaczeń państwowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz.U. Nr 90, poz. 450) bez uprzedniej konsultacji (nihil obstat) własnego Ordynariusza lub - odpowiednio - Stolicy Apostolskiej.

Należy przypomnieć niektóre przepisy prawa i zasady działania obowiązujące w całym Kościele.

1. Istnieje zasada autonomii i niezależności porządku doczesnego i duchowego (Państwa i Kościoła), jasno wyrażona w dokumentach Soboru Watykańskiego II.

'Kierowanie więc świętą liturgią należy w sposób wyłączny do władzy kościelnej' (kan. 838 § 1). Dlatego też:

absolutnie niedopuszczalne jest, aby odznaczenia państwowe były nadawane i przyjmowane podczas sprawowania Mszy św. lub innych obrzędów liturgicznych. Odznaczenia państwowe zachowują charakter czysto świecki i nie mają nic wspólnego z liturgią Kościoła.

nie jest zgodne z przepisami liturgicznymi noszenie przez duchownych podczas czynności liturgicznych odznaczeń państwowych lub innych przedmiotów nie przewidzianych przez normy liturgiczne. Przepisy kościelne odnośnie stroju liturgicznego (a także chórowego) są jednoznaczne.

księgi liturgiczne - wydane i zatwierdzone przez Stolicę Apostolską - nie przewidują, aby podczas sprawowania kultu Bożego były wygłaszane przemówienia przedstawicieli władz państwowych.